

Almindelig gennemgang af FN-organisationernes virksomhed inden for økonomisk, socialt og teknisk samarbejde og lignende områder.

(Dagsordenens punkt 52).

Punkt 43 og 51.

Ovennævnte tre dagsordenspunkter blev behandlet af 2. udvalg under ét på 9 møder mellem 10. og 23. november 1966, afbrudt af ECOSOCs genoptagne 41. samling den 15.-18. november. Under de to førstnævnte dagsordenspunkter var der ikke forelagt resolutionsforslag, hvorfor behandlingen af *punkt 43* afsluttedes med, at Generalforsamlingen tog generalsekretærens beretning i sagen til efterretning, medens drøftelserne af *punkt 51* afsluttedes med vedtagelsen af følgende udtalelse:

„Generalforsamlingen har med tilfredshed bemærket de af ECOSOC noterede fremskridt med hensyn til gennemgangen og vurderingen af rådets rolle og funktioner samt forbedringerne i rådets arbejdsmetoder og -procedurer og vil med interesse følge gennemførelsen af rådets beslutninger vedrørende en forbedring af dets funktioner og arbejdsmetoder, såvel som gennemførelsen af de relevante rekommandationer fremsat af ad hoc ekspertkomiteen til undersøgelse af FN's og særorganisationernes finanser.“

Punkt 52.

Behandlingen af dagsordenens *punkt 52* gav anledning til en række forslag og modforslag. Under Maltas samt Trinidad/Tobagos ledelse fremlagde en række udviklingslande et omfattende forslag om nedsettelse af et ad hoc ekspertudvalg, der skulle foretage en gennemgang af FN-organisationernes virksomhed på det økonomiske og sociale område samt fremsætte forslag om ændringer i eksisterende aktiviteter, procedurer og administrative arrangementer. Et vigtigt træk ved det foreslåede ekspertudvalg på 20 medlemmer var, at det var *et Generalforsamlingsudvalg* udpeget af Generalforsamlingens præsident på grundlag af princippet om en ligelig geografisk fordeling. Udvalget skulle rapportere til Generalforsamlingen gennem ECOSOC.

Resolutionsudkastet mødte straks megen modstand. Fra vestlig side påpegedes bl. a.,

at hele det foreslåede arbejdsområde henhørte under ECOSOCs og ikke Generalforsamlingens umiddelbare jurisdiktion, og at meget af arbejdet dækkedes af det arbejde, som ECOSOCs program- og koordinationskomité (til afløsning af den hidtidige „særlige koordinationskomité“) skulle udføre i overensstemmelse med det forslag, som 14-magtsudvalget til undersøgelse af FN's finanser m. v. havde fremsat (jfr. dagsordenens punkt 80).

Modstanden kom tydeligt frem i et *canadisk* ændringsforslag, der erstattede resolutionsudkastets forslag om nedsættelse af ekspertudvalget med en bestemmelse om, at det kunne være nyttigt at foretage en undersøgelse af den foreslåede karakter, hvorfor man anmodede ECOSOC om at overveje, hvorledes en sådan overblik bedst kunne tilvejebringes.

Et andet ændringsforslag fremsattes af *Tjekkoslovakiet, Polen og Sovjetunionen*. Hovedindholdet af dette forslag var, at ECOSOC skulle instruere rådets program- og koordinationskomité om at foretage den foreslåede undersøgelse, og at Generalforsamlingens præsident skulle udnævne 5 *regeringsekspertter* til at bistå program- og koordinationskomiteen. I dette forslag var ansvaret således gledet *tilbage til ECOSOC*.

Et tredje, meget omfattende, ændringsforslag fremsattes af Algeriet, UAR og Jugoslavien. Hovedlinjen i dette var en anmodning til ECOSOC om på midlertidigt grundlag at udvide program- og koordinationskomiteen med 5 *medlemmer* til løsning af den af sponsorerne foreslåede opgave. — I dette forslag var ansvaret placeret i *Generalforsamlingen og ECOSOC i fællesskab*.

Forslagsstillerne af de to sidstnævnte ændringsforslag fandt sammen om et fælles ændringsforslag, hvis formulering i det væsentlige holdt sig til de tre udviklingslandes forslag, medens det dog nu anførtes, at komiteen skulle være *underlagt Generalforsamlingen samt under dennes autoritet ECOSOC*.

Afstemningen i *udvalget* gav følgende resultater:

Det canadiske ændringsforslag nedstemtes med 14 stemmer for (vesteuropæiske lande, herunder de skandinaviske lande samt Japan), 51 stemmer imod (især forslags-